

Szkoła życia w WB - (12.04.2022)

1. Oderwanie(od świata zewnętrznego), oczyszczenie

Program nauczania:

Każdy dobry nauczyciel zaczyna od podstaw, dlatego najlepiej przyjrzyjmy się, jak Jezus rozpoczął życie duchowe z Luizą: Zaczyna od oderwania jej od rzeczywistości świata zewnętrznego.

(Wspomnienia z dzieciństwa).

Podobnie jak w szkole: wszystko, co mogłoby rozpraszać (zabawki), musi zniknąć.

Bez oderwania się od rzeczy, do których jesteśmy przywiązani, nie możemy stać się wolni dla Boga!

WB -Boża Wola; **LW** - ludzka wola

Ze wspomnień z dzieciństwa:

Jezus *"Nie chciałem, aby ktokolwiek w ciebie wniknął ani świat, ani ludzie. Nie chciałem, abyś brała w czymkolwiek udział i nie chciałem, żebyś się z tego cieszyła, bo skoro postanowiłem, że ukształtuję w tobie Królestwo Najwyższego "FIAT", i że będziesz brała udział w Jego ucztach i rozkoszach, które są w nim zawarte, to było rzeczą słuszną, abyś nie miała żadnej innej przyjemności, i abyś pozostała wolna od radości i przyjemności, które są na ziemi. Czy nie cieszysz się z tego?"*.

Tom 1 (15-16) Jezus rozpoczyna swoje dzieło w duszy.

Zabiera ją i oddziela od świata zewnętrznego: tylko Jezus zasługuje na całą jej miłość. Luiza ma wyrzucić ze swoich myśli i wyobrażeń mały świat, który ją otacza, oraz stworzenia, bo inaczej Jezus nie może wejść bez przeszkód do jej serca. **To hałaśliwe szeptanie w myślach nie pozwala Luizie wyraźniej słyszeć głosu Jezusa, nie pozwala Jezusowi obdarzyć jej swoimi łaskami i rozkochać jej w sobie.** Luiza powinna obiecać, że będzie chciała być całkowicie Jego, a On ją oczyści. **Nie powinna się bać i tylko oddać Mu swoją wolę, a wtedy Jezus robi wszystko!**

- Luiza powinna *unikać niepotrzebnych rozmów*, które odwracają jej uwagę od Jezusa (ciekawość...).

- Jezus zaprasza Luizę do *naśladowania Jego zachowania w domu w Nazarecie*: Nie chodziło Mu o nic innego, jak tylko o *chwałę Ojca i zbawienie dusz*. Prowadził tylko święte rozmowy. Wszystko było związane z Bogiem.

"Dlaczego ty nie możesz zrobić tego samego?". - Jezus daje jej ważne narzędzie - *ma ona widzieć Boga we wszystkich ludziach: Jeśli otrzymała dobro od stworzeń, powinna je przyjąć bezpośrednio od Boga, który posłał je do niej za pośrednictwem stworzeń.*

W przypadku upokorzeń i szyderstw powinna widzieć w ludziach narzędzia Boże: wszystko, co Bóg daje jej dla jej uświęcenia.

To chroniło ją przed zranieniami, a gdy widziała w ludziach wady, nigdy nie traciła dla nich szacunku: **wszystkich ludzi widziała w Bogu**. Kiedy była chwalona, myślała o ludzkiej niestałości i nie zwracała uwagi na te pochwały.

Luiza zyskała w ten sposób bardzo dużą wolność.

Księga Nieba; Tom 23 z 10 listopada 1927 ; Światło WB odrywa duszę od wszystkiego.

Gdy dusza jest całkowicie oderwana, Ona przekształca ją całkowicie w siebie:

Luiza czuje się tak zanurzona w BW, jakby nikt inny dla niej nie istniał. Nawet Jezus ukrywa się w świetle BW. Światło BW jest tak silne, że zagłusza wszystko, nawet samego Jezusa.

Jezus: Luiza jest sama z Jezusem, a Jezus jest sam z Luizą! Ponieważ Luiza jest oderwana od wszystkiego i tylko Jezus jest w niej, Jezus koncentruje w niej całą swoją istotę.

Ponieważ w Luizie nie ma nic innego poza Jezusem, dlatego może ją wypełnić całą swoją Istotą. *Nie ma w niej nic, co nie należałoby do Jezusa. W ten sposób przekształca ją całkowicie w Siebie.* W bardzo naturalny sposób dociera do niej nadzwyczajna łaska. Kiedy dusza jest całkowicie sama na sam z Jezusem, jest On całkowicie wolny i może czynić w niej, co chce. Jezus kocha tę duszę ponad miarę i czyni w niej cuda łaski. Jezus zachowuje się jak słońce, które skupia całe swoje światło na roślinie. W ten sposób roślina otrzyma życie słońca i wszystkie jego efekty dla siebie, podczas, gdy inne rośliny otrzymują tylko po jednym efekcie.

W tej duszy Jezus koncentruje całe swoje życie.

Dusza podzielona, która nie kocha tylko Jezusa: Dusza, która nie jest całkowicie sama z Jezusem, jest podzielona i dlatego *pogrążona w ciemności*, ponieważ Jezus nie może skupić w niej swojego życia. *Dusza jest podzielona na tyle części, ile kocha innych rzeczy. A te rzeczy ciągną duszę tam i z powrotem. Jej serce żyje więc w lękach, niepokojach i rozczarowaniach.*

Księga Nieba; Tom 36 z 12 czerwca 1938.

Moc doskonałego oddania się Jezusowi:

Bóg bardzo kocha ludzi, ale *Jezusa jeszcze bardziej pociąga dusza, która żyje w Jego ramionach, jakby nie miała nikogo innego na tym świecie i dlatego ufa tylko Jezusowi!*

A jeśli oferuje się jej inne wsparcie, to nawet je odrzuca, aby mieć tylko pomoc od Jezusa, który w ten sposób troszczy się o nią! *Są to dusze, które Jezus kocha ponad miarę, Jego oblubieńcy(oblubienice), których otacza mocą swojej Boskiej miłości. Biada tym, którzy ich dotykają i sprawiają im przykrość!*

Dusza całkowicie oddana Jezusowi żyje tylko dla Jezusa, a Jezus żyje całkowicie dla niej. *Jezus może całkowicie zaufać tylko tym duszom, które nie chcą ludzkich podpór! Z nimi Jezus jest pewien, że nie odstąpią od BW. Dusze, które nie odrzucają ludzkich podpór, nie żyją w pełnym oddaniu się Jezusowi. Zawsze są przywiązane do stworzeń i nieuchronnie doświadczają rozczarowań i głębokich zranień.*

Zadanie domowe:

Za jakie bolesne doświadczenia w twoim życiu możesz Boga dziś podziękować, dzięki którym On uczynił cię bardziej wolnym od tego świata? Zastanów się, co jeszcze cię krępuje, abyś był(a) prawdziwie wolny(a) dla Boga: Telewizja, korzystanie z internetu, nadmiar wiadomości przez telefon komórkowy, codzienne przyzwyczajenia, przywiązanie do jedzenia i picia, uznanie sąsiadów i przyjaciół, zmartwienia, lęki...

Wybierz tylko jedną rzecz i sformułuj konkretne i stanowcze postanowienie.

Zawsze należy pamiętać, że nie wolno nam "kopiować" Luizy, ale zastanowić się, jak możemy wcielić jej nauczanie w nasze życie. Bóg wyznaczył każdemu człowiekowi własną drogę do świętości.(Pomagają nam w tym nasze obowiązki.Patrz: Lekcje Matki Bożej na miesiąc maj.)